

Prowokacje NATO u granic krajów socjalistycznych

Artykuł dziennika „Prawda”

MOSKWA (PAP)

Prowokacyjny charakter amerykańskich manewrów w NRF jest dla wszystkich oczywisty — pisze w poniedziałek dziennik „Prawda” w artykule swego bońskiego korespondenta.

Jeżeli na całym rozległym terytorium, poczynając od kontynentu amerykańskiego, obecne wojskowe i polityczne kierownictwo USA nie znalazło innego miejsca dla manewrów wojskowych niż bezpośrednio sąsiedztwo granic krajów socjalistycznych, to staje się jasne, przeciwko komu wymierzona jest ta demonstracja siły wojskowej.

Korespondent podkreśla, że

manewry mają dalekosiężny cel. Oprócz siebie są też, rotacja strategiczna. Militaryści amerykańscy chcą zbudować taki wojskowy system transportu, który pozwoliłby w jak najkrótszym czasie koncentrować w zachodniej Europie zmasowane ugrupowania wojskowe.

Strategia ta jest podporządkowana tzw. nowej polityce wschodniej. W Bonn chce się zamaskować fiasko planów wobec Czechosłowacji powołanych w ramach NATO. Z inicjatyw tych, których liczą na nowe ukształtowanie granic w Europie, Zachód usiłuje obecnie udokonać swój system eksportu kontrowersyj.

W 50 rocznicę proklamowania Republiki Gratulacje dla Łotwy

MOSKWA (PAP)

Komitet Centralny KPZR, Prezydium Rady Najwyższej i Rada Ministrów ZSRR przekazały gratulacje masom partii i ludności Łotwy w związku z 50 rocznicą proklamowania republiki.

Utworzona w styczniu 1919 roku radziecka republika Łotwy — czytamy w piśmie gratulacyjnym — przy poparciu rządu radzieckiego i bezpośredniego Lenina, dokonała ważnych kroków na drodze do wyzwolenia Narodu łotewskiego od ucisku społecznego i narodowego, obrał socjalistyczną drogę rozwoju państwa. Jednakże wówczas międzynarodowej burżuazji i reakcyjnej burżuazji nacjonalistycznej udało się zdławić młodą republikę radziecką.

Ludzie pracy Łotwy kontynuowali pod przewodnictwem komunistów w warunkach okrutnego terroru walkę o przywrócenie władzy radzieckiej. Walka ta przy międzynarodowym poparciu Związku Radzieckiego zakończyła się obaleniem dyktatury burżuazji. W 1940 roku Republika Łotewska weszła do rodziny bratniej republik Związku Radzieckiego.

W warunkach socjalizmu na radzieckiej Łotwie nastąpił olbrzymi rozwój sił produkcyjnych. Stała się ona republiką o wysokim poziomie przemysłowym, intensywnym rolnictwie, przodującą nauką i kulturze. W porównaniu z okresem przedwojennym produkcja przemysłowa Łotwy zwiększyła się 22-krotnie.

Udane loty próbnego „TU-144” — pierwszego na świecie ponaddziesięciopięcioletniego samolotu pasażerskiego — były dobrą reklamą dla innych maszyn koncernu Tupolewa, m. in. dla „TU-134”. Fabryka w Chałkowie przygotowuje m. in. partie takich maszyn dla Jugosławii.

Nieco wcześniej dostarczone także samoloty do Bułgarii, Węgier, NRD i Polski.

„TU-134” obsługuje linie krótkiego i średniego zasięgu. Najnowszy model może dotrzeć do Moskwy bez lądowania na drodze do każdego kraju europejskiego. Rozwija szybkość do 900 km na godzinę z 70 osobami na pokładzie.

Obecnie za granicą lata ponad 2.000 samolotów i helikopterów sprzedanych przez radziecką centralę „Aviaeksport”.

Zmarł pacjent z przeszczepionym sercem

NOWY JORK (PAP)

W Nowym Jorku zmarł 44-letni S. Giordano, któremu 5 stycznia przeszczepiono serce. Przyczyną zgonu były zaburzenia płucne. Natomiast przeszczepione serce funkcjonowało normalnie. Zmarły był trzecią osobą, której przeszczepiono serce w Nowym Jorku. Pozostali dwaj pacjenci czują się dobrze.

W Krakowie powstał Klub Wychowanków UJ

(Inf. wł.)

W trakcie jubileusz 600-lecia Wszechnicy Krakowskiej powołano do życia Stowarzyszenie Absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego. W ciągu minionego 5-lecia stowarzyszenie o krzepło organizacyjnie, poważnie zwiększyło swoje szeregi (liczy obecnie blisko 2,5 tysiąca członków).

W tej chwili pod auspicjami Zarządu Głównego, którego siedziba jest w Krakowie, na terenie kraju działa 7 oddziałów terenowych (Olsztyn, Gdańsk, Krosno, Jasio, Katowice, Tarnów, Tychy), w trakcie organizacji znajdują się dalsze 3 oddziały w Warszawie, Bielsku-Białej i Częstochowie. Stowarzyszenie rozwija szeroką działalność mającą na celu utrzymanie i pogłębienie kontaktów między absolwentami i uczelniami. Od roku 1964 zorganizowano 19 zjazdów koleżeńskich, w których wzięło udział ponad 7 tysięcy osób; odbywają się ponadto liczne zebrania, spotkania, dyskusje.

Wielką przychylność władz Krakowa, stowarzyszenie uzyskało, stawiając lokal, przy ul. Świerzejskiego 1, w klubowym otwarto wczoraj. Klub Wychowanków Uniwersytetu Jagiellońskiego. Na uroczystości otwarcia klubu przybył przedstawiciel władz, ucałował z rektorem prof. dr. Mieczysławem Klimaszewskim na czele. Klub UJ jest jedynym tego typu uniwersyteckim klubem działającym w kraju.

(ans)

Referat tow. Wł. Kruczka na wojewódzkiej konferencji PZPR w Rzeszowie

(Omówienie)

W. Kruczek podkreślił, że aktualnie najważniejszym zadaniem jest efektywne, energiczne i konsekwentne urzeczywistnianie postawienia w V Zjeździe programu dalszego rozwoju naszej Ojczyzny, wyrównanie dysproporcji w uprzemysłowaniu poszczególnych regionów, właściwe wykorzystanie bazy surowcowej i zasobów siły roboczej. Budownictwo socjalizmu musi się opierać na świadomości społecznej, a droga do nowych wartości prowadzi poprzez pracę, wzmożenie troski o nową jakość działania w sferze produkcji, jak również na froncie postaw obywatelskich w codziennych stosunkach między ludźmi i w konsekwentnym umacnianiu kierowniczej roli partii.

Musimy również — zaznaczył mowa — jak najaktywniej wszędzie i w każdej sytuacji przeciwstawiać się wszystkim co godzi w socjalizm. Dlatego też walka z wszelką reakcją, z tendencjami i dążnościami rewizjonistycznymi nie można uznać za zakończoną. Trwa ona nadal i wymaga od nas maksymalnej uwagi i czujności wobec różnych poczynań, zmierzających do „wypłukania” z socjalizmu jego leninowskiej treści i podważenia bratnich sojuszy krajów socjalistycznej wspólnoty.

Obszerny fragment swego wystąpienia I sekretarz KW poświęcił dorobkowi ziemi rzeszowskiej w okresie ub. 2 lat. Na inwestycje, głównie w przemyśle, wydatkowano tu 16 mld zł. Rozwijały się transbrzojskie zagłębia siarkowe, włączono do eksploatacji hydroelektrownię w Solinie. Rozbudowano wiele zakładów przemysłu maszynowego. W okresie tym zatrudniono ponad 40 tys. osób. Produkcja globalna przemysłu wzrosła w ub. roku o 27 proc. w porównaniu z 1966 r., osiągając tempo wzrostu większe niż średnio w kraju i większe niż zakładada uchwała konferencji wojewódzkiej.

Mamy już sprecyzowane programy rozwoju naszej gospodarki na najbliższe dwa lata — stwierdził następnie mowa. Podał on, że nakłady inwestycyjne na lata 1969—70, wynoszące ok. 18 mld zł, przeznaczone zostaną m. in. na rozbudowę kopalni i zakładów przetwórstwa siarki w Tarnobrzegu, hut „Stalowa Wola”, wszystkich wytwórni sprzętu komunikacyjnego, Sanocel, Fabryki Autobusów oraz Krosnośląskich Hut Szkła. Rozpocznie się także budowa nowych zakładów, m. in. fabryki wagonów w Przemyslu, zakładów optycznych w Rze-

szech, zakładów dziewiarskich w Jarosławiu.

W najbliższych latach średni roczny wzrost produkcji globalnej będzie wynosił 12—13 proc. Zakłady Rzeszowszczyzny powinny zwiększyć produkcję i poprawić jakość artykułów, szczególnie na rynek krajowy (np. silników motocyklowych, felizek, odkurzaczy itd.), a także usprawnić kooperację. Kolejne zadania — to rozwój eksportu. W ostatnich 2 latach nastąpił jego ilościowy wzrost i poprawa opłacalności, a zadania w tym zakresie wykonano z nadwyżką. W najbliższym okresie produkcja eksportowa będzie sukcesywnie wzrastać, przy czym dominującą rolę spełniać będzie przemysł maszynowy.

Mowa przypomniał następnie, że w ub. roku rolnictwo Rzeszowszczyzny po raz pierwszy uzyskało plony zbóż przekraczające 20 q z ha, 210 q ziemniaków, 424 q buraków i ok. 58 q siana. Zasadniczą sprawą najbliższych lat będzie zwiększenie produkcji zbóż paszy i mięsa. Dotychczas poziom Rzeszowszczyzny przewyższa co roku ok. 100 tys. ton artykułów mącznych i pasz treściwych. Trzeba więc będzie zmienić radykalnie reżimienia odmiann zbóż, wprowadzając nowe, wysokopienne ich odmiany, by do 1970 r. osiągnąć plony 22 q z ha.

Zadania w zakresie dalszego rozwoju hodowli przewidują przede wszystkim zwiększenie produkcji młodego bydła rzeźnego. Trzeba też będzie przyspieszyć zagospodarowanie użytków zielonych sięgających na tym terenie 300 tys. ha.

W. Kruczek podkreślił potrzebę dalszego zwiększenia siły roboczej i lepszego jej dostosowania do potrzeb. Ziemia rzeszowska ma najniższy w kraju stopień urbanizacji. Są duże trudności mieszkaniowe w wielu szybko rozwijających się ośrodkach, nie mówiąc już o Rzeszowie. Problemem są zadania w zakresie zapewnienia pełnej realizacji planu budowy 22 tys. izb w nadchodzących dwóch latach.

Przechodząc do omówienia zadań rad narodowych i samorządów w zakładach pracy, Wł. Kruczek stwierdził m. in., że stała się większa siła roli kontaktów społecznych nad aparatem wykonawczym. Niemniej jednak, które wpłynęły do KW PZPR i różnych instytucji świadczą, że stosunki między urzędem i obywatelstwem, pracodawcą i pra-

cownikiem muszą ulec poprawie.

Mowa poinformował, że z ponad 8 tys. wniosków i postulatów przedłożonych do 15 grudnia ub. r. rozpatrzone już ponad 3,5 tys.

Wł. Kruczek podkreślił dobrą współpracę z ZSL i SD, wskazał na potrzebę wzmacniania jej w codziennym działaniu na wszystkich szczeblach.

Omawiając sprawy oświaty, nauki i kultury, Wł. Kruczek stwierdził m. in., że 90 proc. absolwentów szkoły podstawowej objęło dalszym kształceniem. Zasadniczym jednak brakiem jest niepełna realizacja programów nauczania w wielu szkołach. Rozpatrzenia wymaga także problem przygotowania robotników kwalifikowanych dla poszczególnych dziedzin gospodarki oraz doboru wykładowców w wychowaniu obywatelskiego.

W ostatnich 2 latach — kontynuował mowa — wstąpiło w Rzeszowskim do PZPR 22.575 kandydatów. Obecnie wojewódzka organizacja liczy 106 tys. członków i kandydatów 102 partii.

Pracę naszą, stwierdził Wł. Kruczek — prowadziliśmy w warunkach nacisku dywersyjno-ideologicznego imperializmu zachodniego, syjonizmu oraz w warunkach walki z rewizjonistycznymi antysocjalistycznymi siłami wewnątrz kraju. Ujawniliśmy słabe niekiedy przygotowanie wykładowców do zajęć szkoleniowych toteż założyliśmy m. in. potrzebę lepszego informowania ich o aktualnej sytuacji gospodarczej i politycznej.

Ważnym odcieniem działalności partii oraz organizacji młodzieżowych jest ideowe wychowanie młodzieży. Sądzę, że jednym z wielkich zadań w kształtowaniu postaw młodzieży jest nie tylko odwołanie się do najpiękniejszych kart i tradycji polskiego patriotyzmu i internacjonalizmu, ale także i jednocześnie i wszechstronne wiązanie doświadczeń historycznych z aktualnymi ocenami zjawisk i faktów współczesnego świata — z myślą o perspektywie dni jutrzejszych.

W zakończeniu Wł. Kruczek podkreślił, że o zwycięstwie w toczącej się walce między dwoma systemami decyduje nie tylko rozwój ekonomiczny socjalizmu, ale przede wszystkim jedność i siła działania partii komunistycznych i robotniczych obozu socjalistycznego. Członkowie partii, działacze powinni cechować się głęboką, osobistą zaangażowaniem i wiarą w sirotność naszej sprawy.

Uczestnicy plenum szeroko omawiali kierunki pracy politycznej w DS, postulując, aby w większym stopniu oprzeć ją o współpracę terenowych grup partyjnych z radami mieszkańców, wykorzystując ich inicjatywę — eksponowane w Rzeszowie i Uchwały V Zjazdu PZPR — jeździąc z uświadamiającą nam jak odpowiedzialną rolę w procesie wychowania młodzieży przyspjuje się domom studenckim. Zagadnieniem tym poświęcono wczorajsze plenarne posiedzenie krakowskiego ZSP, w którym uczestniczył przedstawiciel Wydziału Kultury, Nauki i Oświaty KW PZPR, tow. Wł. Wójcik. Należy podkreślić, iż tematyka wczorajszego plenum jest dalszym etapem aktywnie rozwijanej w naszym środowisku studenckim dyskusji przed VII Kongresem ZSP.

DS — ważny teren pracy polityczno-wychowawczej

(Inf. wł.)

Problemy dotyczące organizacji życia społeczno-koleżeńczego w tych placówkach, rozwijanej na ich terenie pracy polityczno-ideologicznej, aktywizacji form samorządowej — eksponowane w Rzeszowie i Uchwały V Zjazdu PZPR — jeździąc z uświadamiającą nam jak odpowiedzialną rolę w procesie wychowania młodzieży przyspjuje się domom studenckim. Zagadnieniem tym poświęcono wczorajsze plenarne posiedzenie krakowskiego ZSP, w którym uczestniczył przedstawiciel Wydziału Kultury, Nauki i Oświaty KW PZPR, tow. Wł. Wójcik. Należy podkreślić, iż tematyka wczorajszego plenum jest dalszym etapem aktywnie rozwijanej w naszym środowisku studenckim dyskusji przed VII Kongresem ZSP.

Zamiast u rolników — nawozy leżą w magazynach

(Inf. wł.)

W wielu powiatach województwa krakowskiego dano się zauważyć ostatnio większe zainteresowanie kupnem nawozów mineralnych. Mimo trwającej zimy coraz więcej rolników sponosi się do prac wiosennych. Korzystając z dogodniejszych warunków kupna i większych możliwości, a także z kredytów SOP przyznawanych obecnie bez większych klopotów, zaopatrują się w pełny asortyment nawozów mineralnych.

W grudniu ub. roku znacznie większe ilości nawozów, niż w analogicznym okresie roku poprzedniego, zakupili rolnicy powiatów: proszowickiego, miechowskiego, limanowskiego i nowotarowskiego. Nieco przekroczyły zadania w tej dziedzinie także gminy spółdzielnie w Nowosiedle, Suskim, Olkuskim, Tarnowskim i Żywieckim.

Niestety, w licznych powiatach obserwuje się w tej dziedzinie poważny zastój. Jak nas informuje Prezydium WRN szczególnie wiele nawozów leży w magazynach gminnych spółdzielni w Brzeskim, Dąbrowskim, Myślenickim i Oświęcimskim. Aktyw tych powiatów musi więc wykorzystywać bliższe spotkania z rolnikami do popularyzacji zimowej sprzedaży nawozów. W magazynach odczekuje kilkadziesiąt tysięcy ton tego towaru. (ep)

Każda inwestycja powinna być przygotowana

(Inf. wł.)

W atmosferze głębokiej troski o przyszłość województwa krakowskiego toczyła się dyskusja na wczorajszym posiedzeniu Prezydium WRN, poszerzonym o udział przewodniczących komisji WRN, kierowników wydziałów Prezydium i dyrektorów zjednoczeń. Omawiano projekty planu i budżetu roku rob. blejacy, oraz podstawowe założenia planu na rok przyszły. Plan i budżet uchwalono w dniu 27 bm.

Przrost zatrudnienia w gospodarce uposażeniowej wyniósł ok. 14 tys. osób, z czego ponad połowa przypadła na przemysł. Pomyślnie prognozy przynosi polityka lokalizacyjna w powiatach słabiej rozwiniętych. (Należy wymienić badana w budowie fabrykę opakowań blaszanych oraz zakład naprawy taboru samochodowego w Brzesku, fabrykę zabawek w Grybowie, fabrykę wyrobów z tworzyw sztucznych w Limanowej, fabrykę mebli w Suchoj.)

Tegoroczne nakłady w planie tetonowym wyniosą około 1.816 mld zł, a w planie centralnym — 5,7 mld zł (80 proc. przeznaczona się na przemysł). Zbiórzy budżet województwa wyniesie ponad 4.467 mld zł.

Jednym z warunków prawidłowej realizacji planu inwestycyjnego jest pełne przygotowanie poszczególnych obiektów do strony dokumentacji technicznej — poprawnej oraz zabezpieczenie wykonawstwa, zaś budżetu — jego stabilności. (w)

SPORT

Na narciarskich trasach i skoczniach

Pech Andrzeja Bachledy w Wengenu

drzej Rapacz rozstrzygnął swą konkurencję dzięki doskonałemu biegowi. W tej dyscyplinie uzyskał on przewagę nad swymi rywalami od 4 do 8 min.

A oto wyniki. Senyory: 1. St. Szczepaniak, 1.33.30, 2. A. Kilma, 1.38.20, 3. J. Rozak, 1.39.38. Juniory: 1. A. Rapacz, 1.10.50, 2. W. Truchan, 1.11.34, 3. St. Zięba, 1.11.36.

Dobre lokaty polskich sztafet

W Klingenthal odbył się na zakończenie sezonu 1968/69 zjazd sztafet z przewidywanymi przyniesł on zwycięstwo sztafety ZSRR (Fiedorowa, Szabalina, Kulakowa) 58.49 przed Finlandią (Sulhonen, Kivijä, Haunankangas) 59.47 i II reprezentacją ZSRR (Pliuzhnikowa, Iwanowa, Obronina) 1.00.17. W tak silnej konkurencji Polska wywalczyła czwartą lokatę ulegając zaledwie II reprezentacji ZSRR 25 sek. Polki biegi w składzie: W. Budna, Józefa Czerniawska i Stefania Biegun.

W biegu sztafetowym 3x10 km rozegrano w Bochni (Słowenia) startowali panowie. Po interesującej walce zajęli oni drugą lokatę za reprezentacją Włoch: 1.44.26, II. Polska 1.44.36, III. Bułgaria 1.45.57.

Ryszard Witke drugi w Villach

Na skoczni w Villach (Austria) odbył się drugi konkurs jugosłowiańsko-austriackiego konkursu turnieju trzech skoczni. Doskonale spisał się nasz reprezentant Ryszard Witke, który uplasował się na drugiej pozycji za Francuzem Miasie.

W łącznej punktacji z dwóch konkurencji prowadzi: Zają (Jugosławia) 419,8 pkt., przed Mesecem (Jugosławia) 419,7 pkt. i Ryszardem Witke 415 pkt.

Szczepaniak odzyskuje formę

Wczoraj na Kirach koło Zakopanego odbyły się kolejne zawody kontrolne kadry biathlonistów. Wczoraj rozegrano bieg na dystansie 20 km i strzelanie w wolnej lżejszej strzelnicy. Zawody rozegrano w bardzo trudnych warunkach atmosferycznych. Szalający halny wiatr utrudniał wybitnie konkurencję a zwłaszcza strzelanie.

W tych trudnych warunkach Szczepaniak zaprezentował się bardzo dobrze. Wczoraj odnotował on efektywne zwycięstwo nad swymi rywalami. Bieg doskonały i bardzo celnie strzelał. To zapewniło mu pewne zwycięstwo.

W konkurencji juniorów Andrzej Bachleda zdobył srebrny medal.

Młodzi piłkarze krakowscy z szansami na finał Spartakiady

Piłkarscy juniory miasta Krakowa i naszego województwa wykorzystali tegoroczne ferie zimowe dla przygotowania do Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży. Finały tej Spartakiady odbędą się w dniach 13-14 sierpnia br., będąc decydujące o awansie spotkania czekają drużyny krakowskie w dniach 12 i 13 kwietnia br., a więc niemal o progu sezonu wiosennego.

Obydwa zespoły krakowskie mają już poza sobą po kilka spotkań eliminacyjnych rozegranych w ubiegłej jesieni, obydwa zespoły prowadzą w swoich grupach. Drużyna wojewódzka znajduje się na czele tabeli bez straty punktów a zespół m. Krakowa również prowadzi ze stratą jednego punktu. Szanse więc zakwalifikowania się do finałów tej wspaniałej imprezy młodzieżowej zorganizowanej w okazji 25-lecia Polskiej Ludowej są znaczne.

Na zgrupowaniu zimowym w Nowym Sączu przebywają 27 młodych piłkarzy z Azotami Jarosław, Metalurh Tarnów, Unii Oswięcim, Unii Tarnobrzeg, Cracovii, Hutnika Nowa Huta, Kabla Kraków i Wisły. Chłopcy ci tworzą kadry reprezentacyjną juniorów miasta Krakowa i województwa.

Zajęcia obozowe obejmowały praktyczne ćwiczenia na boisku, uprawianie sportów pomocniczych, wykłady teoretyczne, pogadanki wychowawcze. Wieczory świetlicowe kończyły pracowite dni. Zajęcia prowadzili trenerzy mgr Jesionka, mgr Stanisław i A. Kozmin, kierownikim zgrupowania był członek zarządu KOZPN St. Kopański. Oboz był całkowicie finansowany przez WKPPiP oraz KKKPiP.

Górnicy wygrali z Santa Fe

Jedenastka Górników Zabrze zainaugurowała swe zaoceaniczne tournée zwycięstwem odniesionym w Bogocie nad kolumbijską drużyną Santa Fe 2:0 (1:0). Polska drużyna uczestniczy w międzynarodowym turnieju, w którym obok piłkarzy dwóch zespołów kolumbijskich: Santa Fe i Millionarios gra jeszcze olimpijska reprezentacja Węgier. W drugim meczu turnieju Węgrzy pokonali Millionarios Bogota również 2:0.

Obydwie bramki dla górników uzyskał najlepszy piłkarz na boisku Włodzisław Lubanski. Pierwszą strzelnię 23 min. spotkania, a drugą po przerwie — w 56 min. gry. Obok niego na szczeblu wyróżnienie w dobrze grającej ekipie zwycięzcy zasłużył Sołtyś i Olek.

W kilku wierszach

● W rewanżowym spotkaniu meksykańskiej reprezentacji w piłce ręcznej drużyn młodzieżowych Polska ponownie pokonała NRD 10:7. Mecz rozegrano w Szczecinie.

● Piłkarski zespół SC Lipsk zwyciężył w międzynarodowym turnieju kobiet w Poznaniu. Ponieważ zespół SC Lipsk trzykrotnie wywalczył w tym turnieju zwycięstwo, stał się zdobywcą imprezy przed szesnastą w historii. W tym meczu zdobył mistrzostwo Polski. Zawodniczkami SC Lipsk wywalczyły w końcowym rezultacie 6 pozycję z zwycięstwem nad szwedzkim zespołem Heilsberg 8:6.

● W międzynarodowym spotkaniu piłkarskim reprezentacja Danii pokonała Bermudy 5:1 (3:1).

● W międzypaństwowym meczu w hokeju na lodzie Kanada pokonała w Weisswasser (NRD) reprezentację tego kraju 3:0 (0:0, 1:0, 2:0).

● Piłkarska reprezentacja Sudanu po raz drugi z rzędu wywalczyła Puchar Przyjaźni, o który walczy jedenaście krajów Afryki Wschodniej. W decydującym meczu Sudan pokonał Etiopię 1:0.

● W międzypaństwowym spotkaniu w piłce ręcznej mężczyzn Dania pokonała Francję 23:14.

● W eliminacyjnym meczu pucharu Europy w siatkówce mężczyzn Młodość Zagrzeb pokonała mistrza Grecji Pireus Ateny 3:0 (15:2, 15:2, 15:7).

● W międzynarodowym turnieju szachowym juniorów, rozgrywanym w okazji wywołania Warszawy po 6 rundach prowadził: Bielczyk (Polska) 5,5 pkt., przed Vogtem (NRD) 5 pkt. i Saxem (Węgry) 4,5 pkt.

● W pierwszym meczu siatkówki mężczyzn o puchar Europy mistrz CSRS VZKC Ostrawa rozgromił mistrza Hiszpanii ODHIF Barcelona 3:0 (15:2, 15:1, 15:8).

Spartakiada Przeds. Budowlanych w Oświęcimiu

Ognisko TKKF „Budowlani” przy Przedsiębiorstwie Budowlanym w Oświęcimiu przeprowadziło Zakładowe Spartakiadę Zimową. Rozegrano konkurencje w następujących dyscyplinach: siatkówkę, tenisie stołowym, kosmetce i szachach. Ogółem w Spartakiadzie startowało około 200 osób. W ogólnej punktacji zwyciężyła reprezentacja Zarządu Zakładowego ZMS, która zdobyła puchar prechodni Rady Zakładowej Przedsiębiorstwa Budowlanego Oświęcim.

Pesymistyczne oceny sytuacji Berlina zachodniego

BERLIN (PAP)

Berliński korespondent PAP, red. J. Wankowicz pisze: Instytut Badań Konjunktury Gospodarczej, urzędy statystyczne oraz poszczególne komisje przy deputowanych Berlina zachodniego opublikowały szereg danych, dotyczących sytuacji gospodarczej i ludnościowej miasta w roku 1968.

Wynika z nich, że spośród ogólnej liczby zatrudnionych w Berlinie zachodnim, wynoszącej 890 tys. osób, aż 250 tys. pracowników liczy powyżej 55 lat. Do roku 1969 wszyscy oni przesłania pracować zarobkowo, co spowoduje głęboki kryzys na rynku pracy, jeśli ubytek ten nie będzie kompensowany odpowiednio wysoką imigracją do miasta młodych sił roboczych.

Tymczasem coraz mniej osób przesiada się z obszaru NRD do Berlina zachodniego. Od roku 1961 do 1967 liczba osób przyjeżdżających zawodowo zmniejszyła się w mieście o 112 tys. W ciągu 1967 i 1968 r. opuściło miasto

67.800 wykwalifikowanych pracowników młodszego pokolenia.

Według ocen Instytutu Badań Konjunktury Gospodarczej, zakres inwestycji dokonywanych w Berlinie zachodnim również przesłał odpowiadać możliwości i potrzebom miejscowej gospodarki.

Wysokość inwestycji przemysłowych w Berlinie zachodnim pozostawała daleko w tyle za przeciętną w Republice Federalnej Niemiec. Wraz z tym stopień modernizacji procesów produkcyjnych był tu odpowiednio opóźniony. W efekcie robotnicy zachodnioberlińscy musieli przeciętnie wykonywać o 10 proc. więcej pracy, aby osiągnąć te same efekty produkcyjne co robotnicy zachodniemieccy.

Równoległe do ocenia się zakresu inwestycji przemysłowych, postępował napróżd proces przenoszenia zakładów przemysłowych z Berlina zachodniego do NRD. Wraz z tym zjawiskiem w Berlinie zachodnim postępuje proces likwidowania drobnych przedsiębiorstw.

Ryzyko nowego kryzysu rządowego we Włoszech

RZYM (PAP)

Włochy są teatrem nowego bardzo poważnego napięcia wstępującego pomiędzy partiami koalicji rządzącej i stwarzającego ryzyko nowego kryzysu rządowego. Przyczyną napięcia jest decyzja władz sądowych Sycylii, które weszły do sądu przeciwko 150 robotnikom rolnym, uczestniczącym w demonstracjach zakończonych w grudniu ub. roku zastrzeżeniem przez policję dwóch robotników w miejscowości Avola.

Krwawe wypadki w Avola wywołały ogromną falę strajków w całym Włoszech i nie-

bywały od lat wzrost napięcia społecznego w tym kraju. Opinia publiczna domagała się i domaga surowego ukarania winnych rozlewu krwi robotników. Decyzja władz sądowych, idąc w odwrotnym kierunku, wywołała więc zrozumiałe rozdrażnienie, a nawet oburzenie. Minister pracy, socjalista Brodolini, złożył oficjalny protest u premiera Rumora w związku z wszczęciem śledztwa przeciw robotnikom. Liczni działacze tej partii wypowiedzieli się publicznie za jej natychmiastowym wystąpieniem z koalicji rządowej, jeżeli śledztwo nie zostanie umorzono.

Konferencja Commonwealthu

LONDYN (PAP)

Po pierwszych dniach konferencji Commonwealthu obserwatorzy polityczni w Londynie odnozą wrażenie, że mimo poważnych rozbieżności Brytyjska Wspólnota Narodów nie rozpadnie się jednak, jak to na ogół przewidywano. Na początku obrad przypuszczano, iż konferencja będzie wyjątkowo burzliwa, tymczasem dyskusja toczy się raczej spokojnie, w sposób niemal akademicki i ta właśnie atmosfera pozwala przypuszczać, że Commonwealth stanie się klubem, w którym każdy z jego członków będzie mógł powiedzieć to co chce, w którym nie będzie się podzieliłowa żadnych ważnych decyzji. Doroczne konferencje Commonwealthu dają ponadto okazję przywódcom państw wchodzących w skład tej

Wspólnoty do spotkania się i bezpośredniego omówienia problemów dwustronnych, a także wielostronnych. W ciągu ubiegłego weekendu przeprowadzono wiele takich właśnie rozmów na marginesie konferencji.

Konferencja zakończyć się ma w środę. Do tego czasu znaleziona musi być jakaś kompromisowa forma rezolucji w sprawie najbardziej kontrowersyjnej, to jest w kwestii Rodezji, co do której 23 delegatów wypowiedzieli się przeciwko politanie się brytyjskiej wobec reżimu Smitha, a tylko 4 państwa — Australia, Nowa Zelandia, Malte i Malawi — popierają tę politykę. Nawet Kanada znalazła się wśród państw krytykujących politykę Wilsona.

Drugi kluczowy problem konferencji — to sprawa imigracji ludności kolorowej do W. Brytanii. Powołaniu przez konferencję komitetu reprezentujący 17 państw, który ma rozpatrzyć ten problem, zebrał się w poniedziałek dla rozważenia możliwości utworzenia w ramach Commonwealthu jakiegoś stałego organu, który koordynowałby sprawy związane z emigracją ludności z krajów Commonwealthu i jej imigracją do W. Brytanii.

Zdaniem obserwatorów politycznych na obecnej konferencji, zauważają się dalekie zmiany. Fakt pewnego rozluźnienia więzów między „białymi” państwami Commonwealthu, zwłaszcza między W. Brytanią, a Kanadą i Australią.

Na tydzień przed inauguracją

(OD STAŁEGO KORESPONDENTA AGENCJI ROBOTNICZEJ W NOWYM JORKU)

Czego oczekuje się po Nixonie?

na rzecz redukc

Olgię Jędrzejczyk

Setna rocznica urodzin S. Wyspiańskiego

WYZWOLENI przez Słowo

I
ZYCIE JEGO związane było z Krakowem, przesiąknięte atmosferą tego miasta. Przyszli do świata w Krakowie dnia 15 stycznia 1869 r. „U stóp Wawelu miał ojciec pracownię” — ta linijka wierszowa zawsze, bezbłędnie pasuje do każdego okolicznościowego artykułu, a więc tym bardziej do kilku myśli związanych z setną rocznicą urodzin tego właściciela pierwszego poety, który związany bezpośrednio urodzeniem, sztuką, zaręczeniem z dawną stolicą Piastów i Jagiellonów — objął pozycję „wieszczu narodu”. Stanisław Wyspiański dla wielu milionów Polaków był w latach swej twórczości i jest do dziś dnia budzieliem sumienia narodowego.

Mieszkać u stóp Wawelu, nie możemy się zdobyć na dystans wobec owego zyciorysu tak z jednej strony spokojnego, a z drugiej tragicznego. Rozpoczynając swoją wędrowkę od domu nr 26 przy ul. Krupniczej, gdzie przyszedł na świat autor „Wesela”, co krok spotykamy się z jego dziełami, których i w Muzeum Narodowym jest mnóstwo, i w kościołach, i w salach wystawowych, a nawet w projektach... balustrad w klatkach schodowych.

W 1879 r. Stanisław Wyspiański rozpoczyna naukę w Gimnazjum im. Bartłomieja Nowodworskiego, w rok później obejmuje nad chłopcem opiekę jego ciotka Joanna Staniewiczowa. W roku 1887 zostaje studentem Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Szkoły Sztuk Pięknych. Napisał w swoim życiu: „1888, 89 — dwa lata Uniwersytetu Jagiellońskiego, 1890 — zajęty przy malowaniach w kościele NP

na budowę, rozbudowę i wyposażenie związkowych placówek k. o. Rzeszowski związek zawodowy partycypują wydawnie w budowie tzw. inwestycji państwowej. Tak powstały np. wzniesione domy kultury w Jasle, Tarnobrzegu i Łańcuchu. Przedsiębiorstwa przemysłowe — czytamy w informacji pt. „Budżet na kulturę” — mają duże możliwości pośredniego świadczenia na kulturę i to jest bardzo ważne i cenne, ale jakże często środki oficjalne, przeznaczane na kulturę stają zupełnie innym celem (...). Już wielokrotnie podnoszone w kraju konieczność koordynacji działalności kulturalnej, a jednym z postulatów jest racjonalne wykorzystanie sum, którymi dysponują poszczególne instytucje czy organizacje. Na ogół próby w tym względzie kończyły się niepowodzeniami, gdyż z uwagi na przepisy prawne nie można tego urzędowo zatwierdzić.”

„Profile”, które po raz ostatni ukazały się jako kwartalnik, a od kwietnia wychodzić będą co miesiąc, nie zdająca uwzględniać jeszcze swojego profilu. Jest w nich tro-

Maril w Krakowie na wyrażenie życzenia Jana Matejki”. W marcu tego roku Wyspiański udaje się w podróż za granicę. Zwiedza Wiedeń, Wenecję, Padwę, Weronę, Bazyleę, Paryż, Amiens, Chartres, jest w Wormacji, Moguncji, Frankfurtu, Norymberdze, Monachium, Pradze. W 1891 r. bilsko pół roku jest w Paryżu, w roku następnym od kwietnia do grudnia znowu jest w stolicy Francji, w roku 1893 — Paryż. Wtedy właśnie poznaje Gauguina. Można powiedzieć, że w swej twórczości, tak jak w życiu, zawsze wracał do Krakowa. W 1896 r. artysta malarski rozpoczyna pracę nad polichromiami w kościele Franciszkanów. Uczeń Matejki, niezwykle uzdolniony młody artysta, jeszcze w Paryżu w roku 1892 tworzy pierwszą redakcję „Legendy”, udrumantyzowanego mitu o Krakui i Wandzie. W roku 1897 „Legenda”, w redakcji innej, niż pierwsza, ukazuje się drukiem. W tym samym roku Wyspiański rozpoczyna współpracę ze słynnym pisemem artystycznym „Zycie”, redagowanym przez Ludwika Szczepańskiego. Przewidywał, że współpracę również wtedy, gdy redakcję obejmie Stanisław Frzybszyski. Narzuca temu piśmie się swego talentu, piękny kształt plastyczny, drukarski. W 1898 r. na łamach pisma ukazuje się „Warszawianka”, wystawiona w teatrze krakowskim w listopadzie tegoż roku. Rok następny przynosi „Lelewele” (wystawione w maju 1899) oraz „Protesilaosa i Laodamie”. W lipcu tego roku Wyspiański zawiera związek małżeński z Teofilią Szytkową.

Rok 1900 przynosi druk „Kazimierza Wielkiego” w dodatku literackim do „Czasu”, 20 listopada tego roku Wys-

piąński uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

II
UŻYLIŚMY W TYTUŁE sformułowania: wyzwolenie przez Słowo. I tak rzeczywiście było. Przez słowo pisane, przez literaturę Stanisław Wyspiański przeciwstawia się stańczykowskiej polityce wieropoddańczej umizgów w stosunku do zabory austriackiego. Przeciwnością się zgodzie klasowej w „Weselu”. Przy wszystkich obciążeniach, wynikających z uwielbienia przeszłości, ten znakomity pisarz, wielki Polak widział jasno, że spętana obłudną polityką „ludu społecznego” klasa chłopska nie może wyzwoleń wszystkich, możliwych do zrealizowania inicjatyw.

Wyspiański przeciwstawia się martwej frazeologii romantycznej, pogrobomowemu romantyzmu, choć sam przecież jest spadkobiercą wezwania Mickiewiczowskich. W „Wyzwoleniu” widać to najlepiej, najlepiej Tragedia Konrada, który „wyrwa się z kręgu marzeń romantycznych o Polsce idealnej, wyjątkowej, wyśniewionej, by iść ku Polsce realnej, tak realnej jak są inne państwa” (Juliusz Kleiner). Konrada ulegającego Erynowi, to tragedia bezsilna. Ale właśnie Wyspiański chciał odrzucić kostium historyczny, przyjmując na

siebie jednak pozę uniesioną nad przeszłością, kostium heliński. Wskazują na to uczelnia, że nadmiernie rozbudowana w programie średniej szkoły galicyjskiej nauka greki, łaciny i historii starożytnej, spżytkowana została przez Wyspiańskiego dla uzyskania efektu monumentalizmu w „Nocy listopadowej”. Głębiej widać to na przykładzie „Kwiaty” i „Sedziów”, które kierują się treścią wielkich tragedii greckich.

III
DZIEŁO PLASTYCZNE Wyspiańskiego jest tak rozległe, że długie lata jeszcze będziemy odnajdywać coraz to nowe dla nas, współczesnych jego propozycje, plany, osiągnięcia. Wiadomo „Małczyński”, wiadomo portrety dzieł wielkich, wiadomo — wyrażona krechą obramowane sylwetki portretowe. Wiadomo — wykorzystywał do celów zdobniczych przekroje ostów, chabry. Jeśli wspomnimy genialną rolę Solskiego w „Warszawiance” — to zaraz wywołuje to w naszej wyobraźni ów rysunek (który posiada również repliki), przedstawiający postać starego wiarusa, milczącego wieszającego koniec narodowego zrywu. Do wielkich, olbrzymich osiągnięć Stanisława Wyspiańskiego należą jego witraże, głównie w krakowskich Franciszkanów. Cudzoziemcy nazywali jego witraż „Bóg Ojciec”, godnym zrywu twórczego epoki renesansu. Znana jest i cenna niezwykła działalność Wyspiańskiego w dziedzinie sztuki użytkowej, w dziedzinie edytorskiej. Sam układał — łamał stronice swych książek, dobierał czołówek, komponował strony tytułowe.

IV
MÓWIMY I MYŚLIMY jego słowami. Bardzo często w potocznej polszczyźnie, współcześnie sięgamy — bezwiednie — po jego wyrażenia. „Chłop potęgą jest i basta”, „Miałeś chamski złoty róg”, „Płak, płakawo nie dorówna — nie polezcie orzeł w gówna”, „A pan gada, gada, gada”, „Jest taki wielki kraj, jest tyle mnogo ludzi”, „Jak tam panie w polityce...”

V
MÓWIŁO: był tak krakowski, że bez znajomości Krakowa, bez jego historii i sztuki nie rżna go poznać. Wydaje mi się, że Kraków w 25-lecie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stał się dla całego narodu wartością ogólnie dostępną. Zwracam uwagę na fakt, że Wawel rocznicę zwiędza przeszło półtora miliona ludzi! Kraków pokazywany jest w telewizji. Kraków przestał być miejscem honorowych pogrzebów i dumań o przeszłości. Dzięki temu i Wyspiański stał się własnością milionów.

Codziennie o godz. 12.30 podawany jest przez radio komunikat „biometr”, który następnie ogłaszany jest na tablicy w biurze mistrzów zmianowych w Hucie „Zygmunt”. Od lewej: mistrzowie K. Mrozek, Z. Brol, P. Moś i J. Nowak.

HUTNICZY »BIOMETR«
Na fali rozgłośni Polskiego Radia w Katowicach codziennie plyną w eter jemiście słowa i liczby „Uważajcie, podajemy komunikat biometeorologiczny — STB 24 110-117/5-118-127/4, BMBM 24 110-117 A2, F 1-2, S-1-118-127 O”. Podawane przez spikera cyfry są stałe inne. Przelóżmy to na język zrozumiały dla przeciętnego śmiecielnika. Sytuacja biometeorologiczna na okres 24 godzin dla: Huty Szczecin — uśredniona korzystna, pogarszająca się z następnymi objawami meteorologicznymi: przedłużenie czasu reakcji, aktywność umiarkowana; ogólne pogorszenie się stanów chorobowych ludzi przy niekorzystnych warunkach pogodowych, zakłócenie czynności układu roślinnego, zaostrzenie doległości, przy chorobach nadciśnienia, aktywność ogólnie słaba lub umiarkowana.

W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

VI
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

VII
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

VIII
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

IX
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

X
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XI
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XII
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XIII
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XIV
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XV
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XVI
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XVII
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XVIII
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XIX
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

XX
WYWIADY z wybitnymi przedstawicielami nauki i sztuki. W tym samym roku Wyspiański uczestniczy w weselu znanego i cenionego poety młodopolskiego Lucjana Rydla. Dom, w którym to zdarzenie miało miejsce, stoi do dziś. W Bronowicach, w Krakowie. W roku 1901 powstaje „Wesele”. W marcu sztuka pokazana na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego sprawia wstrząsające wrażenie. Sprawia, że zaczyna rosnąć legenda „Wesela”, że poecie został wreczony wieniec poetycki z liczbą „44” z „Dziadów” Mickiewicza. W tym samym roku Wyspiański inicjuje „Dziady” Mickiewicza. W 1903 roku powstaje ostatecznie nowy, wielki dramat Wyspiańskiego „Wyzwolenie”, w 1904 r. „Akropolis”. W tym samym roku Wyspiański zostaje radnym miejskim. W roku 1905 artysta tworzy „Powrót Odysa”, w 1906 piśm. „Skalkę”, przekłada „Cyda” Corneille'a, zostaje mianowany profesorem Katedry Malarstwa Dekoracyjnego i Kościelnego w Akademii Sztuk Pięknych. W 1907 r. wydaje drukiem „Sejdlów”, w październiku wystawia „Cyda”, 28 listopada umiera w Krakowie, w lecznicy prof. Gwiadzińskiego przy ul. Siemiradzkiego 1

Jubileuszowe LICEUM

Liceum Technik Plastycznych oglądają licealne nych w Zakopanem jest zna- muzeum, które jest obrazem nie tylko w kraju. W tym tego, co chciał dokonać i do-

Dyrektor Państwowego Liceum Techn. Plast. w Zakopanem — J. Falkosz oprowadza po szkolnym muzeum wycieczkę zagraniczną.

roku obchodzi swój jubileusz konał twórca zakopiańskiej XX-lecia istnienia. Jego uczniowie, a także wykładowcy, rozstawiają dobre imię szkoły i nieodwołalnego byłego dyrektora prof. A. Kenara. On to wprowadził do Liceum swoisty styl rzeźby. Obecnie działa w Liceum kilku znanych artystów, którzy starają się przekazać swoje dotychczasowe doświadczenia i wiadomości z zakresu historii sztuki, malarstwa, rzeźby, kompozycji, wzornictwa itp. Młodzież jest w większości z okolic Zakopanego. Są to niejednokrotnie bardzo zdolni młodzi ludzie, którzy pod okiem dojrzałych artystów, stają się świetnymi twórcami, są z kolei zatrudniani w zakładach CPLA lub też kształcą się dalej w ASP.

Do zakopiańskiego Liceum bardzo często zaglądają zagraniczni goście, którzy z zadowoleniem oglądają dzieła sztuki. Jeden z uczniów Liceum i jego dzieło. Zdjęcia: W. Klag

Co kryje polska ziemia?

Nie natrafiliśmy jeszcze w Polsce na te wyściki, wymarzoną wielką ropę, ale... dotychczasowy, osiągnięty dzięki poszukiwaniom geologicznym przyrost produkcji ropy naftowej, zwrócił już w całości wydatki przeznaczzone na ten cel w okresie całego pięcioletnia. Przewiduje się w tym roku wydobycie 550 tys. ton ropy i prawie 3,5 ml m sześć gazu ziemnego.

Mimo intensyfikacji poszukiwań za naftą, dokonanej w oparciu o pomoc radziecką, nasz obszar wciąż jeszcze należy do najmniej zbadanych w Europie. Niemniej w oparciu o dotychczasowe efekty przedsięwzięć geologicznych, opracowuje się na okres przyszłej pięcioletniej program unowocześnień struktury bazy paliwowo-energetycznej głównie w sensie wydawnego zwiększenia zużycia gazu ziemnego, który stosowany w wielkich ilościach nie jest surowcem gorszym niż ropa.

Dalsze poszukiwania za gazem i ropą wyznaczają więc główny kier

